

ВЕРЕН ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА

ДУМАТА НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ПО ПРОЕКТОДИРЕКТИВИТЕ НА ОСМИЯ КОНГРЕС НА БКП

КЪМ УСЪВЪРШЕНСТВУВАНЕ ЗАПЛАЩАНЕТО НА ТРУДА

В публикуваните за обсъждане Проектодирективи на Осмия партиен конгрес за развитието на страната ни през периода 1961-1980 година, на селското стопанство се отдели значително място.

То играе голяма роля в снабдяването на населението с храна и други произведения, а също и в снабдяването на промишлеността със суровини и поема голяма част от износа.

Наред с такива решаващи мероприятия, като установяването на най-правилна структура на селскостопанските площи, засиляване на интенсификацията, чрез увеличаване на механизацията, употребата на минерални торове и поливане, то за увеличаване на общата и стокова продукция голяма роля има да играе и правилната организация на труда и начина на заплащане. На този етап от развитието на селското стопанство ще трябва не само да се запази, но и да се развие и усъвършенства прилагането на принципите на заплащане според количеството и качеството на труда. Това може да се постигне чрез усъвършенстване на сегашния начин на заплащане в неговото голямо разнообразие. Наред с основното възнаграждение трябва да се увеличава делът на допълнителното възнаграждение за преизпълнение на плана, а също така и делът на текущото премиране за сръчно и

качествено извършване на операционни полски работи.

С укрепването на стопанствата трудовият като мярка на труда и средства за разпределение ще трябва да отпадне и да се замени с парични разценки. За да се доближи заплащането в ТКЗС до това в държавните предприятия, необходимо е на първо време да се увеличи процентът на твърдото месечно авансиране, а впоследствие записаното възнаграждение да се заплаща в пълен размер. Това може да се постигне на основата на общото укрепване на стопанствата, чрез развитието на онези отрасли, които носят доходи ритмично през цялата година и с кредити от държавата. За кредитиране могат да се използват някои от фондовете на ТКЗС, а също и новосъздаденият държавно-кооперативен фонд за реализацията на основната част от продукцията, което става през втората половина на лятото и есента.

В Проектодирективите се предвижда изравняване на икономическите условия на ТКЗС, които имат различни природни условия. Това ще помогне на редица неукрепени стопанства, в повечето случаи с планински и полупланински характеристики, да достигнат до

тер, да укрепят икономически и заемат полагаемото им място в стопанството на социализма. Това изравняване на икономическите условия трябва да бъде не на средно положение, а на равнището на икономически укрепнали, члените стопанства. Този въпрос е важен и особен. Неправилно е да се смята, че сравнително доброто заплащане на труда в някои укрепени стопанства се дължи само на по-благоприятни природни условия или други обективни фактори. В някои стопанства наред с почвените и климатични условия решаваща роля за икономическото им укрепване е играла и далновидността на местните ръководители. Те правили са схващанията, правилно са създавали средства за създаване на производствени и основни фондове, закупували са продуктивни животни, създавали са по-благоразумна структура на площите в животновъдството. По-висока квалификация на кооператорите и по-високото трудово напрежение също са играли и играят не малка роля. Че това е действително така най-лесно се вижда от факта, че в определени райони с еднакви почвени и климатични условия има стопанства с подчертано различни резултати в продължение на много години.

Икономически слабите стопанства в близките няколко години трябва да достигнат до ниво, което е средното ниво на икономически укрепените стопанства. В тях трябва да се застъпят по-високодоходни култури и отрасли, да се внедряват повече механизация и да се правят ефикасни облекчения по отношение на покупката на

материали за производствени нужди и заплащането на услуги. Трябва да се засили заплащането на закупената от тях продукция по диференцирани цени и чрез премии.

Специално внимание трябва да се обърне на начина на реализацията на продукцията от селското стопанство в онези част, която остава за потребление от кооператорите. Смята се, че трябва да се насърчава продажбата на селскостопанска продукция напредно на кооператорите, без посредничеството на други търговски организации, още повече, когато това посредничество се явява напълно формално, по силата само на някои разпоредения, които често са в противоречие с договорите и дори в противоречие с решенията на пленумите на ЦК на Партията. Имам предвид становището на пленума по селското стопанство през април 1961 година, в решението на който се казва: „... счита за неправилно други кооператори да продават на кооператорите продукция, произведена в ТКЗС.“

Проектодирективите за годините на генералния план откритват светли перспективи за развитието на селското стопанство, за подобряване на материалното и културно равнище на трудещите се селяни. Само със здрав и ефективна организация и заплащане на труда, чрез системно подобряване и усъвършенстване равнището на кооперативната собственост и заплащането на труда ще се доближи напълно до това на държавната собственост и с това ще се намали до минимум разликата между промишления и селскостопански труд, ще изчезнат различията между града и селото.

В. ТАЧЕВ

пленум ЦК С. Микалци

ПЪРВИЯТ НАШ ЕЛЕКТРОПРОВОД 220/400 КВТ

Успешно се строи и втората електроенергетическа централа в Източномарийския басейн — ТЕЦ „Марича-изток“ — 2 при село Кочаво. Нейната енергия ще се изпраща по мощен електропровод до подстанцията „Горна Оряховица“, откъдето ще се разпределя за промишлените предприятия, помпните станции и нуждите на населението в Северна България. Това ще бъде първият наш електропровод за 220/400 кв, за чието построяване наскоро Министерският съвет прие проект.

Електропроводът ще започне от откритата уредба на ТЕЦ „Марича-изток“ — 2 при село Търговище и след като излезе от портала ще се насочи в северна посока. Той ще мине покрай селата Млекарево, Сокол, гр. Нова Загора, с. Баян, Орizare към Твърдишкия проход. Оттук трасето се спуска по северните склонове на планината в северозападна посока, пресича река Веселина, минава покрай махалите Тодоровци, Багаловци, Шишковци, Бавци и селата Йовковци и Шеремети, пресича платото при с. Арбанаси и се насочва към портала на подстанцията „Горна Оряховица“.

Трасето е с обща дължина 109 км. От тях 29 са през равнинен терен, 30 — през малко пресечен, 27 — през силно пресечен и 23 — през планински. За електропровода ще бъдат употребени повече от 300 големи стоманорешетъчни стълбове.

с общо тегло 2360 т. За основите на тези огромни стълбове, тежки по 8 тона единия ще бъдат излит 3100 куб. метра бетон. Освен това ще бъдат употребени около 1000 тона тоководещи проводници, 140 тона земно въже и 35 000 изолаторни елементи.

Построяването на електропровода ще се извърши на два етапа. През първия етап (1962-1963 г.) ще се построи стълбовата линия и ще се монтират четирите от шестте тоководещи проводника. Три от тях ще работят постоянно, а четвъртият ще бъде резервен. В текущия участък на Твърдишкия проход, който е 13,5 км още през първия етап ще се монтират и шестте проводника.

През втория етап ще се извърши монтирането на останалите два проводника, тъй като тогава ще се наложи пренасянето на по-голяма мощност от 300 квт. Електропроводът е оразмерен за напрежение 400 квт и това може лесно да се постигне като се направят една тройка на спонни проводници с така наречените „V“ вериги.

За изграждането на електропровода ще бъдат изразходвани около 3,5 милиона лева.

Този електропровод ще бъде една малка брънка от генералната линия на партията на следващите двадесет години, когато произвежданата електроенергия у нас ще се равнява на 50—55 млрд квч.

А. АНДРЕЕВСКИ

ВЪПРОСИТЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО И ПОТРЕБЛЕНИЕТО

В ПРОЕКТОДИРЕКТИВИТЕ НА ОСМИЯ КОНГРЕС НА БКП

Проектодирективите на Осмия конгрес на БКП рисуват действителна картина за икономическото и социалното развитие на нашата Родина през един продължителен период. В тях е заложен умът и мъдростта на нашата велика Благоевска-Димитровска партия, нейната неотменна цел да се грижи за благото на народа. Много и най-разнообразни са проблемите, които се повдигат и разрабатват в този исторически документ. Тук ще се спрем само на някои от тях — въпросите за производството и потреблението.

Марксизмът-ленинизмът учи, че материалното производство е основа на общественото развитие. Бързото развитие на материалното производство означава бърз обществен прогрес, а от своя страна прогресивният обществен строй, социалистическите производствени отношения създават условия за развитието на материалното производство с високи темпове. Установилите се в нашата страна социалистически обществени отношения създадоха възможност за бурно развитие на производствени сили, за бързо нарастване на производството, каквото не е възможност в никаква капиталистическа страна. Приложението в живота на ре-

шенията на Априлския пленум на ЦК на БКП от 1956 г. и Ноемврийския пленум от 1961 г. отстраниха много изкуствени пречки, създадени от култа към личността и с това отвориха още по-голяма възможност за развитието на производствени сили в нашата страна. За исторически кратък период България постигна невидан успех в развитието на материалното производство. До 1960 г. в сравнение с довоенното равнище производството се увеличи 12 пъти. Националният доход нарастна 2,8 пъти и с това се създадоха източници, които дават огромно социалистическо натрупване, така също и за значително повишаване благосъстоянието на нашия народ.

По-величествени перспективи се очертават в бъдеще. Производството ще нарастне с още по-висок темп от досегашното. В процентно отношение наистина ежегодният прираст на промишлената продукция ще бъде по-малък, но по абсолютния прираст ние имаме много по-голямо увеличение, тъй като 20-годишния план ще се изпълнява при много по-широка производствена база. Ако през 1955—60 г. абсолютният прираст на промишленото производство е бил 2,5 милиарда лева, то през 1960—65 г. ще достигне 4 милиарда лева, 1965—70 г. — съответно 6 милиарда лева, за да се достигне

не през 1975—80 г. — последната петилетка от 20-годишния перспективен план — до огромната цифра 12 милиарда лева прираст.

През периода 1961—80 г. ще нараства паралелно двете подразделения на обществените производства. Ако целият продукт на промишлеността е продукт на промишлеността, то производството на първото подразделение (група А) ще се увеличи 9—9,5 пъти, а на второ подразделение (група Б) — около 5 пъти. Тук опитната десница на Партията е насочила развитието на народното стопанство по съобразно изискванията на законите на разширено социалистическо възпроизводство. Известно е, че разширеното възпроизводство изисква с по-бърз темп да се развива първо подразделение. Увеличаването на продукцията тук осигурява разширено възпроизводство и във второто подразделение. Особено голямо увеличение е предвидено в производството на най-важните, основните средства за производство.

Известно е, че машиностроението е сърцевината на тежката промишленост. То създава най-големи възможности за повишаване производителността на труда в абсолютно всички други отрасли на материалното производство. Затова и темпът на увеличаване продукцията на машиностроението е изключително висок — много по-

висок не само от средния прираст на промишлената продукция, но и от този на група А. Ако например производството на машини, през 1960 г. вземем за единица, то през 1980 г. увеличението ще бъде 17 пъти. Ако през 1960 г. продукцията на машиностроението е била 11,3 на сто от цялото промишлено производство, то през 1980 г. ще бъде 26—28 на сто. Дебело трябва да се подчертае, че нашето машиностроение ще се развива на базата на най-новите технически открития, автоматиката, електрониката, програмното управление и пр. Това задължава много работници, техниците и инженерите от машиностроителната промишленост. Те трябва добре да познават постиженията на техническата мисъл в целия свят, за да може нашите машини да не отстъпват по технико-икономически качества на най-добрите образци от чужбина.

Прави впечатление, че значително по-висок темп на увеличение ние имаме за най-важните изходи суровини на промишленото производство. Производството на стомана например трябва да достигне 4,5—5 милиона тона, на чугун 4—4,5 милиона тона. Твърде важна суровина за сегашното и особено за бъдещото машиностроително производство са пластмасите. Техническата наука сочи, че пластмасите са почти универ-

сален заместител на суровините в промишленото производство (тук разбира се, не се има предвид хранителната промишленост). Увеличението на производството на пластмаси ще доведе до изместване на редица традиционни източници на суровини и ще намали до голяма степен зависимостта на промишлеността от преките природни ресурси. Доколко важно е на пластмасите е оценено в проектодирективите, се вижда от обстоятелството, че производството им (пластмаси, синтетични смоли и лепила) ще нарастне на 700 хиляди тона през 1980 година. С това ние ще надминем сегашното ниво на редица най-развити капиталистически страни. Грамадно увеличение се предвижда на производството на електроенергия. С 50—55 милиарда киловатчас годишно производство и 10—15 милиарда внесена отвън електроенергия нашата страна ще се нареди на едно от първите места по производство и консумация на глава от населението. Съвършено естествено е, че с увеличаване на електроенергията ще се даде силен тласък за повишаване производственията на труда.

На основа на бързото развитие производството от група А ще се получат високи темпове на увеличение и в производството в група Б. В Проектодирективите се посочва, че годишното производство на памучни тъкани ще достигне 530—570 милиона метра, на вълнени тъкани 35—40 милиона метра, на копринени 90—100 милиона метра, на телешни зори 600—650 хиляди бройки и пр. Ще се разгърне нашето производство на хранително-вкусовата промишленост.

За изпълнение на решенията на Априлския пленум и указанията на Юнското съвещание — най-добре говорят цифрите. Кооперативното стопанство в Ореш направи значителна крачка напред — така започна изказването си на градската партийна конференция в Свищов, състояла се на 28 септември, другарят Симеон Варамезов — председател на ТКЗС в с. Ореш.

А и не само той можеше да се похвали с такива успехи. От Априлския пленум и Седмия конгрес на Партията досега в Свищов израснаха две нови предприятия — завод за стоманотни изделия „Г. Терзиев“ и конопена фабрика към ДСП „Текстилна влакна“ и много цехове. Промислената продукция в сравнение с 1958 г. е нарастнала два пъти, а селското стопанство близо 1,5 пъти.

За осеммесечното на тази година трудовите колективи в града са произвели продукция за 1 098 000 лева върху плана, повишили са производителността с 6,34 на сто. Реализирали са икономия за 946 900 лева и печалба в размер на 1 150 000 лева.

В доклада, който прочете секретарят на Градския комитет другарят Атанас Аков бе подчертано, че през изтеклия период Градския комитет и партийните организации са подобрили ръководството на промишлеността, като осигуряват по-близък контрол, по-висока изискателност към стопанските ръководители, по-често и задълбочено се занимават с изпълнението на плана.

Някои предприятия обаче като ДКК „Република“, Млекопреработване“, ТПК „Червена звезда“ не ритмично изпълняват плана. Други не спазват добрият указанието на Юнското съвещание.

В консервния комбинат не се вземаха всички мерки за да се осигури през годината нормална и редовна работа. Има машини, а не само в това предприятие, които не работят редовно, а на други не се използват пълният капацитет. За осем месеца само в четири предприятия има 7310 машини, часа престой. Не са малко загубите от неуплътняване на работното време и други.

ТПК „Червена звезда“ и „Обединение“ допускат на пазара лошокачествени гардероби, биофети, маси, мляка и детска конфекция.

В някои предприятия социалистическото съревнование изчуждаването и разпространяването на челия опит в повечето случаи е предоставено само на профкомитетите. Слаба е възпитателната работа сред бригадите за комунистически труд.

На конференцията директорът на ДКК „Република“ другарят В. Монева загрижено говори за това, което спъва предприятието да върви напред. И хубаво бе, че той търсеше вината не само в обективните причини, а и в партийното и стопанско ръководство.

Но имаме и такива ръководители, които в доклада бяха критикувани и то остро, но те предпоставиха да мълчат.

На миналогодишната конференция другарят Марко Пеев — директор на ДЗС „Дунав“ не присъствуваша. Изгряти телеграми, че бил болен. После е изразил несъгласие с казаното в доклада за него.

Сегашният беше сред делегатите. И чу хубаво какво се казва за неговите методи на ръководство — принижаване ролята и авторитета на партийната организация, предварителното решаване на въпросите и поставянето им пред партийното бюро за формално одобрение.

Другарят Пеев сериозно бе обвинен в нарушаване на ленинските норми на партийен живот, но и сега мълчише. А делегатите кахаха да чуят какво мисли той, че се стреми ли да се отърси от своите слабости.

Или след конференцията пак ще роптае против критиката, която му се прави.

И много правилно в изказването си секретарят на Окръжния комитет на БКП другарят Цоню Цонев каза, че на такива ръководители като него работниците гледат с недоверие. И ако те не закратчат наравно с тях, времето ще ги изхвърли, не ще ги пощади.

Изреждат се делегатите един след друг. Бто на трибуната застана млада, руса жена — учителката Ирина Вълева.

— Аз искам да се изкажа за възпитанието на децата. Ако ние сами се занимаваме с това отговорно дело не ще имаме успех. Но родителите малко помагат. Общественоста също.

Добър работник, рационализатор, а детето слабо по успех, на улицата се държи неприлично. Коя партийна организация се е занимавала през годината с този въпрос?

Болка прозвучава в гласа на другарката Вълева. Критикува тя и Градския комитет, че малко надниква в работата на училищата.

В 28-те страници на доклада се е намерило едва половин страничка, за да се спомене само, че партийните организации в училищата са по-активни.

А въпросите, които повдигнаха другарката Вълева и останалите делегати след нея, как не са за подценяване. Нататък именно трябва да бъде обрнат вниманието на Градския комитет, на партийните организации. Та докато през 1958 година учащите се (в началния и средния курс) са били 1760, то сега те са 2652. За възпитанието на тези деца трябва да се грижат учителите, но не малък е и делът на родителите, на обществеността.

Директорът на Пионерския дом в града другарят Стоян Асенов посочи тревожната цифра — 700-800 ученици остават да повтарят в града и района. „Дефекта е работа с тези деца, а не самите те“.

— Родителите да не се утешават, че учителът е длъжен да учи и възпитава техните деца. Това не е по силите му, — каза другарят Николай Симеонов.

И още много делегати не отминаха този въпрос. Другарката Вълева бе сложила пръст в раната и на конференцията стана хубав разговор за възпитанието на подрастващите, посочи се ролята на партийните организации, общественоста.

Отношение по доклада и изказванията взе и другарят Цоню Цонев.

Конференцията става при голям трудов и политически поддем пред Осмия конгрес на Партията — каза той. — Направи се обстоен анализ на едногодишната дейност. Обмисли се опит, набелязаха се главните задачи. Доклада ясно отразява едногодишната дейност. Голяма част от делегатите се изказаха добре. Само критиката обаче всред тях не бе на нужното ниво.

Успехите постигнати в областта на промишлеността и селското стопанство обаче не бива да ни задоволяват. Това не е пределът на нашите възможности. Не трябва да има предприятия в града, село, което пред Осмия конгрес да не изпълнява плана си.

Все още на някои места не се използва напълно техниката, новостите.

Спирайки се на идеологическата работа другарят Цонев подчерта, че в просветните форми хората трябва да се учат, а не да си губят времето. Не бива ръководните кадри да бягат от идеологическата работа.

Знаея пред в центъра на работата на Градския комитет трябва да бъдат изпълнението на задачите, които постави Юнското съвещание и решенията на Осмия конгрес. Нашата партия води голямо настъпление на стопанския фронт. И тук се изисква да има желязна дисциплина. Ръководителите и комунистите да бъдат не в тила, а на предна линия.

П. КАИШАНОВ

По време на отход край водопроводния изкоп в гр. Лясковец група възпитаници от Селскостопанския техникум в града, обикновено разговарят по Проектодирективите на Осмия конгрес на БКП. Те не само ще работят за претворяването им в дела, но и ще живеят при комунизма.

Снимка: Г. Мусениски

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА РЕШАВАНЕ НА ЗЪРНЕНИЯ ПРОБЛЕМ!

ОКТОМВРИ И НОЕМВРИ ЗА ХИДРОМЕЛИОРАТИВНО СТРОИТЕЛСТВО

По-светла е Моравя, орявна от есенното слънце. Опънати са ръст новите кооперативни сгради. Засели са се кооператорите. А се потаха от труд, когато работиха земята. Сега тя се пота да дава плодове. . . И бръмчалите машини, и натоварените коли, всичко е в движение. Председателят, агрономите, кооператорите. . .

Постановленията на Директивите, всичко че бъде по-напредно изпълнено. Всички са още запернали ръкави, откогато Партията ги призова да се полива декомунско. Да се усвояват нови земи. Да се увеличат поливните ниви. Да се сее повече царевица.

Много тютюн. Много са направените ниви. Над 35 хиляди. И още много има да се берат. А сега и захарното цвекло се вади, приготвя се, грозде за износ. Кооператорите набраха над 15 тона памук. Повече от 6000 тона сляк и приготвен. И пак мислите им са насочени към тютюна. Чак в Пловдивско ходиха за него. Отелдаха го. А сега нима че го оставят! Партията призова на мобилизация всички. Особено старите хора. Дни народ обикаляха асфалтите. Радиоточките също зоваха. Виднаха се даже и балнасти. Вземаха по едно стотче и почнаха да нямат тютюн. Дойдоха на помощ и учениците.

Сега повече сили ще се втурнат да орят и сят. И да търсят незабелязани досега изворчета и деренца. Всяка капчица вода ще бъде приложена в изворца. Те вече имат опит. И досега още поливат над 500 декара люцерна. Кооперативните крави се хранят още с прясно зелен фураж. Благоустройство на водите от царевицата, полата само два пъти, те набраха по 600 кг зърно от декар, а от неполатата по 240! Е, може ли някой да ги спре да не строят още помпени станции и извори? Моравици казват, че ще докарат река Осъм до тях. Големи и високи 40-метрови станции ще прехвърлят водата през бариерите и ще поливат нови още 2000 декара, засети с царевица. Целият октомври и ноември са определени само за хидромелиоративно строителство. Като построят и помпена станция в с. Делановци, по гравитационен път ще напояват над 5000 декара ниви. В Моравя над 250 декара отводнени ливади са изпозорани. До края на октомври ще изкоренят повече от 100 декара с вековни चुкари и дървета. На проистеното място ще засеят още царевица.

Корчиворите и хората не спират. Усвояват нови земи. Сбират неизползуваните досега води. Извършена е вече прецесителна оран на 6000 декара. . .

След време стопанството ще позлати. Кооператорите малко ще си поотдохнат. Малко. Защото няма да ги оставят на мира строителите и техниците. Трябва да се бърза със строежите на помпните станции, изворите, каналите. . .

Защото постановления на Директивите и в село Моравя стават дела.

М. МАНОЛОВ

Повече поливни площи — солидна фуражна база

Нашето стопанство е сравнително малко. То притежава едва 31 000 декара земя. Половината от която е разположена на стръмни терени и се оре и обработва ръчно. Поливните площи преди кооперирането не надминаваха 500 декара. Това бяха предимно зеленчукови градини около реката. Най-плодородната земя в с. Кесарево (около 5000 декара) от незапомнени времена, почти ежегодно се заливаха от Стара река и реколтата беше винаги в опасност от провал.

След създаването на кооперативното стопанство и в с. Кесарево настъпиха значителни промени. До 1958 година бяха направени две помпени станции, за 400 декара зеленчукови градини и един микроизвор за поливане на 1000 декара полски култури.

След обединението нашето стопанство трябваше да реши три основни въпроса: да се коригира коритото на реката, да се избегнат ежегодните пагубни наводнения; да се изградят 6000 декара нови поливни площи чрез изграждане на помпени станции на реката и на микроизворите, с оглед увеличаване на производството на царевица и захарно цвекло, тютюн и други; да се засадят 1000 декара нови лозя и 3000 декара овощни градини, от които 2000 декара праскови.

През лятото на 1959 година започнаха корекцията на реката. За по-малко от две години беше прокопан 1500 метра ново корито, 1000 метра резервно корито и се издигнаха диги в протежение на 3 километра — от двете страни на новото корито. За това твърде крупно мероприятие ние изразходвахме 50 000 лева собствени средства и 30 000 лева отпуснати за тази цел от държавата. По този начин ние се спасихме от евентуални наводнения, които биха нанесли огромни щети на стопанството. Тогава изградихме два малки микроизвори за поливане на 500 декара земя, а през тази година завършихме друг микроизвор в с. Балканци за напояване на още 500 декара. През 1960 година изградихме една помпена станция при извори за поливане на 1000 декара праскови, а миналата година построяхме друга помпена станция за 2500 декара.

След Юнското съвещание, където са постави с най-голяма сериозност въпроса за поливането, управителният съвет реши и започнахме строеж на нова помпена станция за 2000 декара земя. Прокорана е вече 600 метра електрическа мрежа за високо напрежение набаена с електропомпата и 400 метра етеритови тръби.

В момента булдозер подравнява поливните площи на тази станция. На тази помпена станция разчитаме да засеем 1750 декара царевица или половината от поливната царевица за стопанството ни през 1963 година.

Сега работим два кладенеца под изворца за изчерпване на подпочвени води и за подхранване на поливните площи при засушаване.

За разширение на поливните площи през 1963 година ще

построим нова помпена станция за 600 декара, като едновременно ще подхранваме с тази станция три микроизвори. До края на месец април 1963 година станцията ще бъде завършена. На тази площ също се предвижда да засеем царевица.

Решението на ЦК на БКП и на Министерския съвет за разширяване на поливните площи и рязко увеличаване производството на царевица е напълно правилно и навременно.

Ние предвиждаме през 1963 година да засеем 3500 декара поливна царевица, от която трябва да получим по 500 кг зърно или общо 1750 тона зърно и около 4000 тона сляк.

Тази година от 1400 декара поливни площи ние прибрахме по 400 кг царевица и върваме, че през 1963 година можем да получим по 500 кг от декар.

По този начин ще решим фуражния проблем при нас, който стои неразрешен от няколко години.

Нашето стопанство след обединението крачи сигурно напред. Благоустройство на грижите на Партията, ние можахме да коригираме и обуздаем бушната Стара река, увеличихме поливните площи на 7400 декара, създадохме 1000 декара нови лозя и 3200 декара овощни градини, които са сигурна гаранция за по-нататъшния им напредък.

Нашите кооператори гледат с вяра в бъдещето, като изучават директивите на ЦК на БКП и върват, че решенията на Осмия конгрес на БКП ще доведат още по-големи успехи, както за целия народ, така и за селското стопанство въобще и конкретно за нашето кооперативно стопанство.

Върбан РУСЕВ

председател на ТКЗС в с. Кесарево

К. СПАСОВ

Да се засеят ягодите!

Тази година кооперативните стопанства в окръга трябва да засадят 1800 декара ягоди. Този план е съобразен с почвено-климатическите и икономическите условия на окръга и е напълно изпълним.

Практиката показва, че когато ягодите се засадят рано наесен, те не само добре се прихващат и развиват, но още на следващата година плодоносят. Напротив, при късното засажане, още докато не са се вкоренили растенията, почвата замръзва и те се изтеглят, остават на повърхността и измръзват. По тази причина миналата година пропаднаха значителни площи новозасадени ягоди в ТКЗС П. Тръмбеш, Моравя, Козловец и други. Направила се големи разходи на труд и средства, а ягодиците пролетта бяха разворани. От това добре трябва да се научим и да не допускате по тази причина провалите на ягодици насаждения. Известно е, че въз основа на площите на новите ягодици насаждения страната изгражда плана за ягодицата продукция, предназначена за външния и вътрешния пазар.

Необходимо е да се знае, че най-добре презимуват ягодиците растения, които имат нови корени дълги 25—30 см, за чието образуване са необходими около 2 месеца. Това означава, че за да се получат добре укоренени ягодици растения още през есента засажането им трябва да приключи около 50—60 дни преди настъпването на студовите.

А какво е сега положението в окръга по засажането на ягодиците?

За съжаление най-благоприятният агротехнически срок е вече изпуснат. Дори някои председатели и агрономи на ТКЗС живеят с илюзията, че тази есен няма да засажат ягоди. Такова успокоение е много вредно и може да има сериозни последици.

Няма и не могат да се намерят оправдания за това, че досега не е засаден нито декар с ягоди и е направена предпоставка за подготовка на почвата едва на около 30 на сто от предвидените площи. Много председатели и агрономи на ТКЗС търсят оправдание в сушата, както за осигуряване на разседа, така и за подготовката на площите. Като се има предвид, обаче, че в окръга ягодиците насаждения са на поливни площи и на такива площи ще бъдат засадени и новите, сушата не може да бъде пречка в това отношение.

Макар и доста занесени, управителните съвети и агрономите трябва да вземат всички необходими мерки, щото в близките няколко дни да завърши 100 на сто подготовката на площите и най-късно до средата на октомври да бъде изпълнен плана за новите ягодици насаждения.

За новозасадените ягодици насаждения трябва да се положат редовни и добри грижи — окопаване, торене и поливане, с оглед да се укоренят по-добре и презимуват успешно.

ВСЕКИ ДЕН В

На магистралата София — Варна между фабрика „Балкан“ и ДНП „Победа“ — В. Търново, се издига бяла сграда с надпис „Каучукови и пластмасови изделия“. Не само търговци, но и хора от различни краища на страната знаят за този цех на Градския промишлен комбинат. Тук за пръв път у нас започна изработването на баскетболни топки. Също тук под ръчните ръце на работниците се шият дамски, юношески, и мъжки дъждобрани от поливинилхлорид, който се произвежда в цеха.

И в тази прекрасна октомврийска утрин, когато слънчевите лъчи огряха сградата,

закипа отново упорит труд. Началникът на цеха Димитър Радков, старши технологът Киров и химичката Йорд. Деева заедно с бригадирите Ал. Георгиев, С. Димитров, Т. Трендафилов и Ст. Стойков обясняват предстоящите задачи за деня.

Летят минути на трудовия кипнеж в бригадата за изработване на топки. Със своето съзнателно отношение към работата, та Янка Кръстева, Иванка Дудолова пък и целият колектив спомогат качеството да бъде винаги добро.

Бригадата за дъждобрани, всеки ден произвежда стотици бройки. Тук всеки внимава, за

щото най-малкото отклонение в технологичната вода до изменение на качеството.

Настъпва краят на работния ден. И както винаги планът е изпълнен, а бранът е под дуптимото. Всички си тръгват към домовете доволни.

М. Кахърков

Иван Димитров

Вършено, недовършено

На улица „Блаванска битка“ във В. Търново се извисява двуетажна постройка — новата детска градина, построена преди една година от Окръжната строителна организация.

Вече няколко месеца тук се възпизват близо 70 деца. Те са разделени на три групи според възрастта им. В сградата има три входа, за да може да се осъществят отделането на всяка една група. Но това нещо не може да стане, тъй като двата входа не са завършени.

Може ли да се смята завършена докрай работата на строителите, когато в помещението за пералня няма водостокни кранове, корито и канал? А по двора и пред входа на градината стоят струпани остри камъни и други строителни материали. Те привличат по-палавите деца и създават опасност от нараняване. Не е направен качествено и додът, където се явяват много мекидни и дупки.

Не бива строителната организация да смята, че всичко е свършено докрай, а останалото е каприз!

Маргарита Христова

директор на детската градина

Първите килограми

Тази пролет в селата Върбовка и Бутово бяха построени рибарници. Всеки от тях заемаше по около 30 декара.

Преди няколко дена започна източването на водите и изваждане на рибата. Макар че времето беше хладно кооператорите Георги Войнов, Атанас Минчев, Ангел Дончев и Борис Неделчев от с. Бутово работиха

много добре. С помощта на голяма рибарска мрежа за два дни бяха уловени 650 кг риба, която беше продадена веднага на кооператорите.

В тези дни ловиха риба и кооператорите от с. Върбовка. От заробените три рибарника извадиха по 350 кг.

Я. И.

тера на потреблението. Проектодирективите предвиждат нарастването на народното потребление над 5 пъти. Потреблението е подчинено на производството. Колко и какво ще се потреблява зависи от това, колко и какво ще се произвежда. По-горе се изтъкна, че производството на предмети за потребление ще нарастне с високи темпове. Увеличение производството на месно няколко пъти ще даде възможност да се увеличи над 3 пъти консумацията на тази ценна храна и да достигне тя до 80 кг на глава от населението. Същото се отнася за потреблението на яйца, мляко, плодове, зеленчуци, риба и др. Структурата на потреблението и структурата на производството са във взаимна връзка и взаимност. Всяко ново производство създава нови нужди, а нарастване нужди предизвикват увеличаване на това производство. Това може да се види по-горе, където се говори за материалното производство и за задоволяване на материалните нужди. Нарастването на културните и битовите нужди изисква и бързо увеличаване на производството за задоволяване на тези нужди. В Проектодирективите се предвижда издаването на книги да достигне до 140 милиона бройки годишно, което дава възможност на всеки гражданин да се паднат 15 книги годишно. Към 1980 година ще бъдат произведени годишно 600—650 хиляди радиопарата и 600—650 хиляди телевизора и пр. Въз основа на това увеличено производство към 1980 г. на всеки 100 домакинства ще има на разположение 150 радиопарата, 97 телевизора, 100 хладилника. Всяко семейство

ще има по един телефон. Доколко ще се измени бита на населението говори фактът, че към 1980 г. такива „производствени процеси“, като готвене, шиење, пране, гладене и пр. ще изчезнат като задължение на домакинството и ще се извършват от обществени предприятия. Жилището ще стане място за отдих, културно развлечение и прекарване на свободното време на членовете от семейството.

Личното потребление на обществото обаче не се измерва, а за в бъдеще още по-малко ще се измерва, само с потреблението опряно на личните доходи на трудещите се. Неимоверно ще нарастнат обществените фондове за потребление. Към 1980 г. преобладаващата част от потреблението ще бъде за сметка на обществените фондове. Голяма част от тях — средства за здравеопазването, образованието, почивката на трудещите се, дори и значителна част от храната и облеклото ще се разпределят според потребностите. Това са комунистически форми на разпределяне, възникнали и получаващи все по-голямо разпространение в социалистическо общество. Това е разпределяне не според труда, а според потребностите. Разбира се и през периода до 1980 г. главна форма на разпределяне ще си остане тази, според труда, отговаряща на социалистическата икономическа база и ниво на съзнанието. Но по силата на своята вътрешна диалектика социалистическото общество създава и ще създава постепенно комунистически форми в своите собствени недра. Паралелно с това ще расте и комунистическото съзнание на трудещите се. Разбира се, този

процес се извършва не стихийно, но както това става в донеплатистическите формации, а съзнателно, планомерно.

Като изхождаме от огромното нарастване и разнообразяване на потреблението очертаено в Проектодирективите, за нас става още по-очевидна лъжливостта на буржоазните теории, според които комунистическото общество е общество на бедността. Комунистите искат да направят не всички бедни, а да създадат изобилие за всички членове на обществото. Това е в противовес на положението в капиталистическия строй, където изобилието за малцинство е източник за нищетата на по-голямата част от населението.

През периода 1960 — 80 г. ще се премине към разгнато изграждане на материално-техническа база на комунизма. По общи пресметания този процес ще стане съвсем очевиден през второто десетилетие — 1970—1980 г. Фактически доказателства за това са разгледаните по-горе изменения, които ще настъпят в производството и потреблението през периода 1960—80 г. в нашата страна. Обстоятелството пък, че броят на квалифицираните кадри (с висше и специално средно образование) в производството ще достигне 1 200 000 души говори, че за материално-техническата база на комунизма ще изростат хора, които са напълно годни да я използват.

С това нашият народ заедно с братските социалистически народи стремително ще се приближи към сияните върхове на комунизма.

Ст. ХРИСТОВ

ст. преподавател по политическа икономия при ВФС — Сандов

Въпреки трудностите — първи

На гара Горна Оряховица пристигнаха влакове № 22, 21, 404 и 403. Работниците от пътническите превозни бригади със задоволство се отправиха към жп стол.

— Сега е време за обед. С удоволствие чакам пристигането си в гара Г. Оряховица — каза един железничар.

— Защо? — попита други.

— Защото в тукашния жп стол храната е най-вкусна. Пък и чистотата е такава, че да му е драго на човек да обядва.

Краткият разговор завърши. Пред касата на стола железничарите чакат ред за вземане на талони за обед. Маркировката Стефка Генова обслужва бързо клиентите.

— Ако обичате! Супа бориш, свинско със зарзават, макарони на фурна, салатата и хляб.

— Четирисет и четири стотинки — отговаря Стефка Генова.

— Брей, че евтино! — не въздържа възторга си един млад железничар, който по всичко личи за първи път посещава този стол.

Друг добавя:

— Това е най-евтиният стол в целия окръг.

Такива похвални думи се чуват непрекъснато. Това не е случайно. За да се убедим в това, нека влезем в канцеларията на стола.

Колко много хора! На това малко тържество е дошла Здравка Димова, завеждащ социално-битов отдел при Окръжния съвет на профсъюзите. Дичо Тонев — председател на местния съвет на профсъюзите в Г. Оряховица. Тук е и управителят на стола Михаил Михайлов, главният счетоводител Гани Бабулков, които със своята добра организаторска работа и строгата финансово-счетоводна отчетност са допринесли твърде много за завоюване на високото звание „Работнически стол-първенец“ в окръга за деветмесечие.

Когато знамето за извоюване

ВНИМАНИЕ И НА ДРЕБНИТЕ НА ГЛЕД СТОКИ

Хубав музикален магазин има в гр. В. Търново. Още щом влезеш, отрупаните със стоки рафтове те карат да мислиш, че тук има всичко. Погледнаш по рафтовете, във витрините, погледът ти шаря по фотоапарати, най-различни музикални инструменти, акордени, часовници, фотохартия.

Но попиташ ли магазинера имат ли струни за цигулка, отговорът е:

— Няма.

И това — от дълго време насам.

Отиваш в книжарницата. Искаш да си купиш химикал, но продавачите ти отговарят „Няма!“. А този асортимент не липсва дори и в най-малките провинциални градове.

Искаш да ти напълнят стара химикалка. Също — няма къде. Нима е толкова трудна тая манипулация, та трябва да пращаш химикалката чак в София или да търсиш услугите на частници?

Необходимо ти е например тел за почистване на паркет. Търсиш в железарските магазини, в магазините за домашни ски потреби, но не можеш да намериш.

До кога ще се пренебрегват тези на глед дребни стоки, другари от търговията!

нотото първенство бяха връчено от д-р Здравка Димова, работничката при стола Красимира Върбанова каза развълнувано:

— Какъв хубав ден! Този ден трябва да се помни и да се работи още по-добре, че знамето да остане в нашите ръце и през следващата година.

И изведнаж започна надпревара за даване на лични обещания. Обещават Стоил Йотов, Мария Василева.

От тези изказвания пролича, че трусовият колектив на жп стол е сплотен, обича работата си, Завата, разбира се, е допринесла извършено много партийната организация. Храната на столунаците всеки ден става все по-евтина. Това се дължи на обстоителството, че хранителните отпадъци не се хвърлят, а се продават на ТКЗС „Октомврийска победа“ на село Поликрайче. Освен това столът има помощни стопанства около железопътните участъци Кулина, Сашево и Козарево. Сините сляни, люцерната се продават. Получените парични суми по този начин благоприятствуват твърде много за по-евтиняване на храната. Храната, приготвена от майсторски, те ръце на Стоил Йотов и Мария Василева, е вкусна и висококалорична. Чиниите, лъжиците, покривките, съблуката на прозорците блестят от чистота. Въпреки че столът работи през

всяко време на дежурството, Анастасия Гаргова намира време да премеете, за да блести всичко от чистота.

А количеството на приготвяната храна не е малко. Всеки ден се приготвяват 2030 порции, 630 супи, 200 салати, 1260 десерта.

— Работата ни не е малка — казва гл. счетоводител Гани Бабулков. — Столът ни е обединен заедно с жп столовете в гара Г. Оряховица-разпределителна и този в гара Златарица. Освен това ние сме на самостоятелна банкова сметка и баланс. Всеки месец изготвяме калкулационен лист за цените на храната. С упоритата си работа, която влагаме, смятаме че се справяме добре с всички задачи.

Но всяка работа си има и своята трудност. Особено е затруднен закупникът на стола Стефан Кръстев за доставяне на пресни и разнообразни зеленчуци от „Наркооп“ Г. Оряховица. „Ние получаваме само пипер и домати — казва Кръстев. — Трудещите се от нашия стол обаче обичат и вкусното зеле, патладжан, маданоз, моркови“.

Необходимо е председателят на „Наркооп“ в Г. Оряховица Сотир Чимов да се замисли сериозно по този въпрос.

Пенчо КАРАЛИЕВ

Количеството и качеството — ръка за ръка

Името на Никола Ангелов е познато на почти всички в Бон бонетата фабрика при Държавния захарни заводи — Г. Оряховица. Не за това, че портрети му е на таблото, на първенците, а защото прави втечление със своята добра работа.

За четири години той усвои майсторството като пекар на вафлени кори. Но докато се стигне до това много усилия и упорство бяха необходими. И

сега като закон е станало за него преди да започне работата да провери дали са в изправност стържениците.

Завата и резултатите от неговата работа са различни. Той редовно преизпълнява трудовата си норма. В чест на Осмия конгрес на БКП той обеща да изпича по 1900 вафлени кори за 8 часа при норма 1500, а изпича 2100—2200.

Починът „Възгарско — значна висококачество“ развълнува Н. Ангелов.

„Когато прочетох в пресата какви постижения имат някои колективи и отделни работници във връзка с подобряването на качеството — разказа той — реших в бъдеще да полагам още по-голямо старание за качеството на вафлените кори. От него момент сякаш започнах по-внимателно да се вглеждам във всяка дребнолика, която може да влоши качеството. Снабдявам всички технологически процеси. Следя за необходимата и равномерна температура на пещта и за доброто качество на тестото и много други.“

Количество и качество — тези два показателя — вървят ръка за ръка.

Ст. ГРАДИНАРОВА

в-к „БОРБА“

стр. 3, бр. 119, 4. X. 1962

Към Космоса

(5 години от пускането на Първия спътник на Земята)

4 октомври 1957 година в дата, станала празник за цялото човечество. Преди 5 години на този ден в Советския съюз бе изстрелян Първият в света изкуствен спътник на Земята. Това събитие даде начало на нова ера — ерата на покорителите на Космоса.

В развитието на науката се създаде цяла една епоха. Пръв в света съветският народ със своите съветски ръце, със своите знания успя да осъществи най-голямата, най-светлата мечта на хората — нагоре, към звездите!

За 5 години човечеството беше изумено от успехите и постиженията в изучаването на Космоса. След първия спътник бяха изстреляни: втори и трети спътници на Земята, спътник на Слънцето, лунник, който отнесе на Луната вимпел с герба на СССР. Направили се успешни снимки на обратната страна на Луната, изпратен беше космически кораб към Венера. Успешно излетяха един след друг космическите кораби с животни на борда.

Само три години и половина след пускането на Първия спътник на Земята, към Луната и звездите полетя човек — комунистът гражданин на Советския съюз — Юрий Гагарин. Хиллоретната мечта на човешкия род стана действителност на 12 април 1961 год. Само след няколко месеца, на 6 и 7 август 1961 г. човешки пратеник в Космоса стана Герман Титов.

Още не е отишмял и възторгът на хората от най-голямото събитие в похода за овладяване на Космоса — първият групов полет на Андриян Николаев и Павел Попович, проведен от 11 до 15 август т. г.

Съветските народи ще продължат своите мирни полети към Луната и звездите, защото съветската власт, строяща се комунизъм са най-сигурната платформа за старт към Космоса.

Все по-ярко и по-силно гори животворният пламък на дружбата

(Продължение от 1 стр.)

та 50-годишнина от основането на предприятието, ще воюва за превръщането на своя завод-красавец в образцов завод за комунистически труд.

Топли бяха думите на Георгия на социалистически труд Надежда Симеоновна Шаповал и на ръководителя на делегацията Николай Карпович. Неупусеми бяха аплодисментите на заводския актив.

Изабраха се ръководителката на бригада за комунистически труд Надежда Обрешкова, инж. Мичев, инж. Шопкин и др. Те говориха за ползуването на съветския опит в своята работа. Директорът на завода Николай Йорданов приветствува гостите и разказа на присъстващите за казаното от Василий Ерофеевич на срещата с окръжния актив. Буря от най-сърдечни приветствия, възторжени просъждения очи бяха отпразнени към Василий Ерофеевич.

Главният инженер на завода Пенков окачи значката на Държавни захарни заводи на всички членове на делегацията. С възгласи „Вечна дружба!“ и „Ура!“, с братски прегръдки се разделиха заводски със съпътниците.

Олга Денисовна Денисова, депутат във Върховния съвет на СССР, зеноводка в колхоза „Ленин“ разговаря с кооператорки от ТКЗС в с. Михалици.

читалището, гостите се появиха в салона. Мощна вълна от възторжени аплодисменти и продължителни възгласи „Вечна дружба!“, „Вечна дружба!“.

„Ура!“ ги посрещна. Председателят на излъком на Градския народен съвет Цанко Невенов произнесе приветствено

слово. Започна концертът на художествената самодейност при читалището, посветена на скъпите пратеници на Полтавска област. Поправиха им се песните, танците, игрите мелодии, пъстрите носии, ентусиазма на самодейците.

Концертът завършва. На сцената се появява делегацията. Всички са станали на крака. Залата ехти от неспирни възгласи за дружбата. Самодейците отрупват гостите с цветя. Хорът подхваща „Интернационалът“. Пет всички — домакини и гости. Отново „Вечна дружба!“ продължително „Ура!“. Николай Карпович приветства. Пак възгласи... Делегацията преминава през шпалир от младежи и девойки, учащи се, които я отрупват с цветя.

Никога няма да се забрави тази тържествена вечер на българо-съветската дружба в Горна Оряховица.

Вечерта във В. Търново бе дадена прощална вечеря. Произнесоха приветствени слова и провъзгласиха тостове другарите Димитър Стойков и Николай Карпович.

Вчера сутринта членовете на делегацията от Полтавска област посадиха дръвчета в парка на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица.

След обед, придружени от другарите Димитър Стойков, Иван Диков и Атанас Трайчев гостите бяха изпратени на гара Русе. Братски прегръдки, целувки — най-сърдечни пожелания. Влакът потегля. Пратениците на Полтавска област отпътуваха. Те заминаха, но у нас остана да гори още по-силно, да свети и топли великият животворен пламък на българо-съветската дружба.

Хр. КОНСУЛОВ

ФИЗИКУЛКУЛТУРА

Пред новата учебна година в ДОСО

Във В. Търново се състоя тридневен учебно-методически сбор, организиран от Окръжния комитет на ДОСО. Във връзка с новата учебна година. Той започна с разширено съвещание, в което освен щатни работници на ДОСО, участваха членовете на пленума на Окръжния комитет, председателите на общинските комитети на ДОСО, активисти от секциите към комитетите.

В обширния доклад на председателя на Окръжния комитет на ДОСО Н. Недев бе дадена задълбочена оценка на работата по различните дисциплини през миналата учебна година. В изпълнение решение № 150 на Политбюро на ЦК на БКП „За работата и задачите на ДОСО“ и резолюцията на Третия конгрес на ДОСО, в окръжната организация учебният план е чувствително преизпълнен — 160 на сто. Голям размах получи обучението по техническите дисциплини. В окръга повече от 2200 младежи и девойки станали носители на значката „Млад механизатор“. I степен. Много от тях се включиха активно на работа в ТКЗС. Голямо е броят на подготовените по радиотехническите дисциплини — 3500. Още по-успешни са данните за обучението по ПВО, стрелковите дисциплини, въздушна подготовка и т. н. С конкретни примери докладчикът илюстрира допускните още слабости: формализъм в обучението по ПВО и плуване, муда работа на някои от клубовете, недостатъчно използване силите на обществените активи.

При обсъждането на доклада, Д. Хаджийски от Карансен, К. Стефанов от В. Търново, А. Тодоров от Павликени, Из. Хаджийанов от Д. Оряховица, Д. Спасов от Свищов говориха за подготовката за новата учебна година.

На предстоящите задачи през 1962/63 учебна година бе посветено семинарното занятие, в което се разучи подробното решение на бюро на Окръжния комитет на ДОСО за организиране на учебния процес. Интересна бе програмата на сбора и през останалите 2 дни. За агитационно-пропагандна работа в Свищов разказа председателят на Градския комитет на ДОСО Д. Спасов, а в Б. Черква — Ат. Иванов. Те споделиха своя опит в ползуването на различни форми на работа за пропагандиране на дозовските дисциплини и патриотичното възпитание на младежта и населението.

Големи са успехите в обучението по комплекса „Млад механизатор“ в П. Сеновец, Павликени, Камен. Затова с голям интерес бяха посрещнати докладите на Ж. Дачев, А. Тодоров и Ст. Рачков, които запознаха присъстващите с организацията на работата в тези селища.

Много от основни въпроси бяха предмет на задълбочено обсъждане.

Ал. ТОШЕВ

ТАБЛИЦА

за класирането на отборите по футбол от „А“ окръжна група към 1. X. 1962 г.

„Етер“ — П	„Левски“	7	18:10	12
„Бачо Киро“ — Б	„Черква“	7	24:13	9
„Пробив“ — Овча могила	7	14:7	9	
„Академик“ — Свищов	7	11:10	9	
ЖП Дено — Г. Орях	7	24:6	8	
„Левски“ — Стржища	7	15:10	8	
„Ботев“ — Златарица	7	20:15	8	
„Н. Августин“ — Драг	7	11:8	7	
„Левски“ — Карансен	7	13:12	7	
„Янтра“ — Драганово	7	13:13	6	
Д. Генков — Полик	7	12:18	6	
„Ботев“ — Дебелец	7	8:16	6	
„Комун“ — Михалици	7	13:22	6	
„Толбухин“ — Димча	7	10:14	5	
„Победа“ — Сухиндол	7	9:28	4	
„Победа“ — Кесарево	7	8:21	2	

РЕЗУЛТАТИ

от 30. IX. 1962 г.

Левски — Бяла черква	1:0
Златарица — Драганово	3:2
Ж. П. Дено — Академик	0:4
Драгомирново — Димча	1:0
Карансен — Кесарево	5:1
Стржища — Овча могила	2:0
Сухиндол — Михалици	1:0
Павликени — Дебелец	4:0

МАЛКА ОБЯВА

ПРОДАВАМ самостоятелен етаж, ул. „Цар Крум“ № 2 кв. Толбухин — В. Търново. Справка: Цветко Гърдев, след 17 часа.

обява

Монтажен район — Русе търси

10 ел. монтъори от III до VII разряд за участие в гр. Бяла. Постъпване веднага.

Справка: Лицен състав, Монтажен район — Русе и Монтажен участък — гр. Бяла, телефон № 80.

От ръководството на Района.

(Край)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 25.23, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Народно стопанство“ — 24.59; отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59; канцелария — 31.25; коректори и джурен редактор — 24.80.

Безшумно и с изненада

те бойни традиции на сержант Иванов и ефрейтор Вълков. Страница от бойната история запасаха преди няколко дни още двама граничари.

БЕШЕ ПОЛУНОЩ. Дежурният вдигна за нощ редник Славков и редник Анчев. След получаването на бойната заповед от дежурния офицер те се отправиха към местостроенето. Вървяха бавно и безшумно. Анчев вървеше напред, а след него старшият на наряда редник Славков. Те наблюдаваха внимателно.

Когато Луната се показа, те заеха мястото, което трябваше да охраняват. Часове наред двамата комсомолци ще пазят чистота от нашата родна граница. Славков вече е завоювал високото звание „Участник в комсомолските гранични наряди за образцова охрана на границата“, а Анчев се бори за него.

Беше тихо. Луната постепено се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Безшумно и с изненада

те бойни традиции на сержант Иванов и ефрейтор Вълков. Страница от бойната история запасаха преди няколко дни още двама граничари.

БЕШЕ ПОЛУНОЩ. Дежурният вдигна за нощ редник Славков и редник Анчев. След получаването на бойната заповед от дежурния офицер те се отправиха към местостроенето. Вървяха бавно и безшумно. Анчев вървеше напред, а след него старшият на наряда редник Славков. Те наблюдаваха внимателно.

Когато Луната се показа, те заеха мястото, което трябваше да охраняват. Часове наред двамата комсомолци ще пазят чистота от нашата родна граница. Славков вече е завоювал високото звание „Участник в комсомолските гранични наряди за образцова охрана на границата“, а Анчев се бори за него.

Беше тихо. Луната постепено се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Безшумно и с изненада

те бойни традиции на сержант Иванов и ефрейтор Вълков. Страница от бойната история запасаха преди няколко дни още двама граничари.

БЕШЕ ПОЛУНОЩ. Дежурният вдигна за нощ редник Славков и редник Анчев. След получаването на бойната заповед от дежурния офицер те се отправиха към местостроенето. Вървяха бавно и безшумно. Анчев вървеше напред, а след него старшият на наряда редник Славков. Те наблюдаваха внимателно.

Когато Луната се показа, те заеха мястото, което трябваше да охраняват. Часове наред двамата комсомолци ще пазят чистота от нашата родна граница. Славков вече е завоювал високото звание „Участник в комсомолските гранични наряди за образцова охрана на границата“, а Анчев се бори за него.

Беше тихо. Луната постепено се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Безшумно и с изненада

те бойни традиции на сержант Иванов и ефрейтор Вълков. Страница от бойната история запасаха преди няколко дни още двама граничари.

БЕШЕ ПОЛУНОЩ. Дежурният вдигна за нощ редник Славков и редник Анчев. След получаването на бойната заповед от дежурния офицер те се отправиха към местостроенето. Вървяха бавно и безшумно. Анчев вървеше напред, а след него старшият на наряда редник Славков. Те наблюдаваха внимателно.

Когато Луната се показа, те заеха мястото, което трябваше да охраняват. Часове наред двамата комсомолци ще пазят чистота от нашата родна граница. Славков вече е завоювал високото звание „Участник в комсомолските гранични наряди за образцова охрана на границата“, а Анчев се бори за него.

Беше тихо. Луната постепено се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Безшумно и с изненада

те бойни традиции на сержант Иванов и ефрейтор Вълков. Страница от бойната история запасаха преди няколко дни още двама граничари.

БЕШЕ ПОЛУНОЩ. Дежурният вдигна за нощ редник Славков и редник Анчев. След получаването на бойната заповед от дежурния офицер те се отправиха към местостроенето. Вървяха бавно и безшумно. Анчев вървеше напред, а след него старшият на наряда редник Славков. Те наблюдаваха внимателно.

Когато Луната се показа, те заеха мястото, което трябваше да охраняват. Часове наред двамата комсомолци ще пазят чистота от нашата родна граница. Славков вече е завоювал високото звание „Участник в комсомолските гранични наряди за образцова охрана на границата“, а Анчев се бори за него.

Беше тихо. Луната постепено се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Безшумно и с изненада

те бойни традиции на сержант Иванов и ефрейтор Вълков. Страница от бойната история запасаха преди няколко дни още двама граничари.

БЕШЕ ПОЛУНОЩ. Дежурният вдигна за нощ редник Славков и редник Анчев. След получаването на бойната заповед от дежурния офицер те се отправиха към местостроенето. Вървяха бавно и безшумно. Анчев вървеше напред, а след него старшият на наряда редник Славков. Те наблюдаваха внимателно.

Когато Луната се показа, те заеха мястото, което трябваше да охраняват. Часове наред двамата комсомолци ще пазят чистота от нашата родна граница. Славков вече е завоювал високото звание „Участник в комсомолските гранични наряди за образцова охрана на границата“, а Анчев се бори за него.

Беше тихо. Луната постепено се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.

Още малко и двамата граничари щяха да поемат обратния път към заставата. 3.45 часа. Нещи стъпки ги накараха да изтрият. Те се спогледаха. И Славков, и Анчев знаеха, че един от неизменните закони на граничарите: при всеки шум и звук пръстът трябва да бъде на спусъка, а зениците — деветорно разтворени над равната мушка.

Заставата беше вдигната. На местонарушението бързо се озова офицерът Тодоров, младши сержант Иванов с кучето Инкус.

6 часа. Двамата нарушители стояха с вдигнати ръце, Дупленно се издигаше нагоре в многозвездния небосвод. Само шумът на гората от време на време нарушаваше абсолютната тишина. Нощта бавно прибирала тъмнина си халат, отстъпвайки на утрото.